

7.25 Stroskotanie troch bratov na rieke Inn

Z českej kapitulnej knihy z roku 1610.

Dramatická udalosť, ktorá sa stala v novembri 1610 na Inne, ukazuje mimochodom, ako veľmi sa Taliani účastnili na budovaní mladých provincií na severe. Mnoho rokov po založení kláštora boli poslaní talianski bratia za Gotthard a Brenner¹, aby uskutočnili a viedli „implantatio ordinis“ – zakorenenie rádu na nemecky hovoriacom území. Na Inne si pritom pomáhajú bratia z viacerých provincií: posádka potopeného člna pozostáva z nadaného kazateľa bolonskej provincie, z významnej vedúcej postavy z benátskej provincie a z laického brata z budúcej parmskej provincie.²

10113 V roku 1610 prišli z Talianska do tejto provincie páter brat Illuminatus zo San Secondo, kazateľ z bolonskej provincie, a páter brat Basilius z Vicenzy, kazateľ z benátskej provincie, ktorých na ceste zastihlo nasledujúce nešťastie: bratia spolu s bratom Jánom z Piacenzy opustili 2. novembra Innsbruck a nastúpili spoločne s 12 svetskými ľuďmi na čln na rieke Inn. Na úžine pri Sboциume³ sa rozbil čln pri brehu a všetkých členov posádky vyhodilo do vody. Päť svetských ľudí sa utopilo, zvyšní sa dokázali zachrániť. Traja bratia, ktorí boli strhnutí prúdom vody o hodný kus ďalej, dokázali – určite zázrakom – uniknúť hroziacej smrti nasledujúcim spôsobom: brat Ján sa chytil prstami o drevený sud, ktorý ho priniesol k brehu; Páter Basilius mohol napriek váhe premočeného habitu a ďalším ťažkostiam doplávať k brehu a bol pomocou spoločníkov vytiahnutý na breh.

10144 Avšak pátra Illuminata nemohli obaja nijako zbadať. Tak si mysleli, že sa utopil. Plní bolesti a skolení touto stratou, avšak aj kvôli tomu, že im bolo chladno, boli premočení a nepoznali nemecký jazyk, prišli konečne do akejsi dediny do domčeka jednej chudobnej ženy, ktorá sa zmilovala nad bratmi, vpustila ich a dala im šaty na oblečenie, zakaľ čo sa ich mokré habity sušili. A keď sa tam zdržiavali, hľa, tu vošiel ich tretí spoločník, páter Illuminatus, ktorého už nedúfali uvidieť živého. Keď vstúpil do domu, ešte vyzeral, že bol v smrteľnom strachu, akoby duchom neprítomný a napoly mŕtvy. Bratia ho upokojovali a objímali, ďakovali Bohu a pýtali sa, ako sa zachránil z vody. Odpovedal, že pri potopení člna zdrapil dve dosky, ktoré držal na hrudi tak pevne ako len mohol a plával na chrbte, len tvár mal nad vodou, približne po pol talianskej míli bol prúdom odnesený od druhých, až keď ho voda priniesla k brehu a mohol s Božou pomocou uniknúť hroziacej smrti.

---

¹ Ide o severné priesmyky do Švajčiarska a Rakúska.

² Text sa nachádza v Liber capitularis provinciae Bohemiae vo Viedenskom provinčnom archíve.

³ Podľa Erhadta Meyerla mohlo ísť o Schlierbach pri Jenbachu.